

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 181/03-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Domova dôchodcov a domova sociálnych služieb, Košice, Južná trieda 2, zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. F., K., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní sp. zn. 31 Cb 339/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Domova dôchodcov a domova sociálnych služieb Košice o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. septembra 2003 doručené podanie Domova dôchodcov a domova sociálnych služieb, Košice, Južná trieda 2 (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. F., K., označené ako „Sťažnosť o porušení práva na konanie pred súdom bez zbytočných priesťahov“. Z jeho obsahu, ako aj z pripojených príloh vyplynulo, že sťažovateľ sa ako žalovaný v konaní pred Okresným súdom Košice II o zaplatenie sumy 306 874,80 Sk

s úrokmi odvolal proti rozsudku sp. zn. 31 Cb 339/97 zo 17. decembra 2001, ktorým bolo vo veci rozhodnuté. Krajský súd v Košiciach svojím rozsudkom sp. zn. 4 Cob 80/02 z 20. marca 2003 o jeho odvolaní rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 276 019,60 Sk s 19,9 % ročným úrokom z omeškania od 7. marca 1996 do zaplataenia potvrdil a vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 30 855,20 Sk s 19,9 % ročným úrokom z omeškania od 7. marca 1999 do zaplataenia zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti napadol postup Okresného súdu Košice II a tvrdil, že v konaní pred ním došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Na základe argumentov obsiahnutých vo svojej sťažnosti požiadal, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol takto:

„Právo Domova dôchodcov a domova sociálnych služieb v Košiciach, Južná tr. 2 na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Košice II v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 339/97 porušené bolo.

Porušiteľ práva je povinný zaplatiť sťažovateľovi 200 000 Sk z titulu finančného zadosťučinenia do 3 dní po doručení rozhodnutia.

Porušiteľ práva je povinný zaplatiť trovy konania z titulu právneho zastúpenia v sume 4 260 Sk na účet právneho zástupcu vo VÚB a. s. pobočka Košice, do 3 dní po doručení rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (a s účinnosťou od 1. januára 2002) oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri jej predbežnom prerokovaní osobitne zohľadnil, že podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok na prijatie sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorými malo byť spôsobené porušenie základného práva sťažovateľa, pričom zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. Jej nedodržanie predstavuje zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona) pre jej oneskorenosť.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa, ako aj z pripojených príloh jednoznačne vyplynulo, že súdne konanie, v ktorom malo dôjsť k porušeniu označeného základného práva sťažovateľa, bolo právoplatne ukončené ešte 20. marca 2003. Keďže k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy malo dôjsť postupom Okresného súdu Košice II v konaní predchádzajúcom tomuto termínu a keďže sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená až 10. septembra 2003, t. j. po uplynutí lehoty predpísanej na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť pre jej oneskorenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už po jej predbežnom prerokovaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2003